

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 08/32127 en 08/32126 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 23 september 2008 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 september 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 september 2008, verzonden op 24 september 2008, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.E.E. Wolff, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

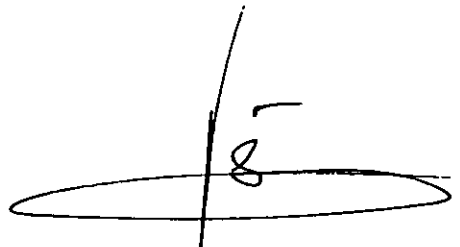
w.g. Wolff
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2008

238.

Verzonden: 17 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 08 / 32127 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 32126 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 23 september 2008

in de zaak van:

van Iraakse nationaliteit, verblijvende

Zeist,

verzoeker,

gemachtigde: mr. G.J. Lemmen, advocaat te Heythuysen,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,

verweerder,

gemachtigde: mr. H.A.G. Koppert, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 30 augustus 2008 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 4 september 2008 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 4 september 2008 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 4 september 2008 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 16 september 2008. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

023683702

zaaknummers: AWB 08 / 32127 (voortlopige voorziening)
AWB 08 / 32126 (beroep)

2

- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (verder te noemen ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschied...
- 2.5 Verzoeker heeft eerder, te weten op 25 juli 2003, een asielaanvraag ingediend. Verweerder heeft die aanvraag bij besluit van 1 november 2006 afgewezen. Verweerder heeft bij die beoordeling betrokken het rapport taalanalyse van Bureau Land en Taal (BLT) van 3 februari 2005 waaruit blijkt dat verzoeker eenduidig te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen de regio in Irak en niet tot de regio in Irak. Bij uitspraak van 25 september 2007 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Roermond (AWB 06/58531), het beroep tegen voornoemd besluit ongegrond verklaard en daartoe, samengevat weergegeven, het volgende overwogen. Verzoeker heeft toerekenbaar geen documenten overgelegd ter onderbouwing van zijn nationaliteit, reisroute en asielrelaas. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder de taalanalyse niet aan de beslissing op de aanvraag van verzoeker ten grondslag mocht leggen. Verzoekers relaas ontbeert positieve overtuigingskracht en is daarmee ongeloofwaardig. Verzoeker komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw). Bij uitspraak van 16 januari 2008 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) voornoemde uitspraak bevestigd en het hoger beroep ongegrond verklaard (200707473/1).
- 2.6 Naar aanleiding van de asielaanvraag van 30 augustus 2008 is verzoeker op 2 september 2008 gehoord. Uit het rapport van dat gehoor blijkt dat verzoeker een herhaalde aanvraag doet omdat hij al vijf jaar in Nederland is en geholpen wil worden. Een vriend van verzoeker heeft contact met verzoekers familie. Verzoeker verwacht binnenkort documenten van zijn familie te ontvangen. Daarnaast wil verzoeker de contra-expertise van het rapport taalanalyse afwachten. Verzoeker vraagt om meer tijd teneinde voornoemde stukken te overleggen. Met de documenten en de contra-expertise wil verzoeker alsnog aantonen dat hij uit afkomstig is.
- 2.7 Verweerder heeft de onderhavige aanvraag van 30 augustus 2008 aangemerkt als een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb en deze afgewezen onder verwijzing naar het besluit op de aanvraag van 25 juli 2003, omdat verzoeker geen nova heeft aangevoerd.
- 2.8 Verzoeker heeft hiertegen het volgende aangevoerd. Verzoeker heeft wel nova aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Het valt verzoeker niet toe te rekenen dat hij nog geen documenten heeft overgelegd omdat hij hiertoe al het mogelijke heeft ondernomen.

0239883702

zaaknummers: AWB 08 / 32127 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 32126 (beroep)

3

Verzoekers telefoon is namelijk bij zijn inbewaringstelling door verweerder in beslag genomen en verzoeker wordt niet toegestaan van deze telefoon gebruik te maken, waardoor hij zijn vriend niet kan bereiken om na te gaan of zijn documenten al in Nederland zijn aangekomen. Dit valt verweerder te verwijten. Verzoeker heeft voorts een contra-expertise opgestart bij de Taalstudio. Vanwege de grote drukte bij de Taalstudio is verzoeker echter op een wachtlijst geplaatst. Verweerder heeft onzorgvuldig gehandeld door niet met de besluitvorming te wachten totdat verzoeker de contra-expertise heeft overgelegd.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.9 Verzoeker heeft ter zitting verklaard dat hij nog geen aanvraag wenste in te dienen en dat hij zelf ook geen aanvraag heeft ingediend omdat hij eerst de documenten en de contra-expertise van de taalanalyse ter onderbouwing van zijn relaas wilde afwachten. Verzoeker weet niet wie namens hem een aanvraag heeft ingediend. Nog daargelaten dat verzoeker vorenstaande eerst ter zitting heeft aangevoerd, stelt de voorzieningenrechter vast dat niet in geschil is dat verzoeker het aanvraagformulier zelf heeft ondertekend. Gelet hierop was verweerder gehouden een beslissing op deze aanvraag te nemen, welke thans ter beoordeling voorligt. Dat verzoeker nog liever had willen wachten met het doen van zijn aanvraag doet daar niet aan af.
- 2.10 Vastgesteld wordt dat de onderhavige aanvraag eenzelfde aanvraag is als die waarop op 25 juli 2003 een afwijzend besluit is genomen. De beslissing op het bestreden besluit betreft dezelfde materie als de beslissing op de eerdere aanvraag. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 20 april 2007, AB 2007, 272 en van 4 april 2003, AB 2003,315) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het voor de bestuursrechter ingevolge het bepaalde in artikel 8:1 Awb en artikel 69 Vw geldende beperkte beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van het besluit op de herhaalde aanvraag, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen het besluit op de herhaalde aanvraag, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.
- 2.11 Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing kan afdoen.
- 2.12 De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker tot op heden geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn standpunt dat hij afkomstig is uit . Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan het enkele handhaven van het standpunt dat verzoeker afkomstig is uit niet worden aangemerkt als

0238883702

zaaknummers: AWB 08 / 32127 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 32126 (beroep)

4

novum nu verzoeker deze stelling niet heeft onderbouwd waardoor op voorhand is uitgesloten dat dit kan afdoen aan het eerdere besluit. Verzoeker heeft hiertoe aangevoerd dat hem niet verweten kan worden dat hij nog geen documenten heeft overgelegd omdat hij hiermee bezig is, maar dat hem dit door verweerder moeilijk wordt gemaakt omdat hij in bewaring is gesteld waardoor hij geen toegang heeft tot zijn telefoon. Hierdoor kan verzoeker geen contact krijgen met de kennis die hem helpt bij het verkrijgen van zijn documenten. Weliswaar acht de voorzieningenrechter het onzorgvuldig van verweerder dat niet is ingegaan op deze reeds in de zienswijze aangevoerde grond, dit is evenwel onvoldoende om tot een ander oordeel te komen. Immers, verzoeker heeft in het gehoor van 2 september 2008 verklaard dat hij pas sinds twee maanden documenten probeert te verkrijgen via zijn familie terwijl hij reeds sinds het besluit van 1 november 2006 op zijn vorige aanvraag wist dat verweerder hem toerekenbaar ongedocumenteerd acht. Verzoeker was derhalve ruim voordat hij in bewaring was gesteld op 28 juli 2008 in de gelegenheid pogingen te ondernemen tot het verkrijgen van documenten. Dat dit thans moeilijker voor hem is vanwege zijn bewaring dient dan ook voor zijn eigen rekening en risico te blijven. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat verzoeker in zijn vorige procedure geen verklaring heeft kunnen geven waarom hij niet eerder pogingen heeft ondernomen om in het bezit te komen van documenten en is hij daar thans ook niet toe in staat gebleken.

- 2.13 Met betrekking tot verzoekers standpunt dat het opstarten van de contra-expertise moet worden aangemerkt als een novum, overweegt de voorzieningenrechter het volgende. Uit het dossier komt naar voren dat verzoeker in de vorige procedure een dossieranalyse van de taalstudio heeft overgelegd. De gemachtigde van verzoeker heeft ter zitting verklaard dat eerst met het schrijven van 28 mei 2008 aan de Taalstudio de opdracht is gegeven tot het verrichten van een contra-expertise omdat niet eerder een geschikte tolk bij de Taalstudio werkzaam was. Nog afgezien van de omstandigheid dat op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling enkel een contra-expertise concrete aanknopingspunten voor twijfel aan een taalanalyse kan bieden (zie onder meer in de uitspraak van 8 april 2004, 200308064/1), kan het opstarten van de contra-expertise reeds niet als novum worden aangemerkt nu het rapport taalanalyse in het kader van de vorige procedure is opgemaakt en verzoeker de contra-expertise derhalve in die procedure had moeten laten verrichten. Verzoeker heeft geen afdoende onderbouwde verklaring gegeven waarom hij daartoe destijds niet in staat was. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het oordeel dat verweerder onzorgvuldig zou hebben gehandeld door niet te wachten met het bestreden besluit totdat verzoeker het rapport van de contra-expertise heeft overgelegd.
- 2.14 Concluderend is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker aan zijn aanvraag geen nova ten grondslag heeft gelegd, zodat verweerder die aanvraag heeft kunnen afwijzen onder verwijzing naar zijn afwijzende besluit van 1 november 2006.
- 2.15 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.16 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.17 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

0238883702

zaaknummers: AWB 08 / 32127 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 32126 (beroep)

5

3. **Bestlissing**

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.D. de Jong, voorzieningenrechter, en op 23 september 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. L.I. Siers, griffier.

De griffier is verhinderd te tekenen.

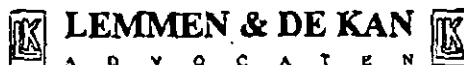
Afschrift verzonden op : **24 SEP. 2008**

Coll: *SP*

Rechtsmiddel
Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

...sluitend afschrift.
...de rechtbank te 's-Gravenhage

Mr G.J. Lemmen
Mw Mr P.J.T. de Kan

Kloosterstraat 29
6093 CT Heythuysen

Correspondentieadres:
Postbus 3074
6093 ZH Heythuysen
Tel: 0475 494402
Fax: 0475 494714

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 SEP 2008	
ZAAKNR.	100807299
AAN:	T.W. de Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
Per faxbericht: 070-3651380

Inzake : Staat
Doss. no. : 171/08

Heythuysen, 30 september 2008

EdelGrootAchtbaar College,

Namens appellant, de heer, geboren op, van Iraakse nationaliteit nationaliteit, tot indiening daarvan bepaaldelijk door hen gevolmachtigd, wordt door zijn raadsman/gevolmachtigde, door middel van het onderhavige hoger beroepschrift, hoger beroep aangetekend tegen de uitspraak van 23 september 2008, gewezen door de Rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem, onder procedurenummer :AWB 08/ 32126 (beroep).

Appellant kiest woonplaats ten kantore van Lemmen & De Kan Advocaten, gevestigd te 6093 CT Heythuysen, gemeente Leudal, aan de Kloosterstraat 29 aldaar (Postbus 3074, 6093 ZH Heythuysen), van wie mr. G.J. Lemmen, aldaar werkzaam als advocaat, bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om het onderhavige hoger beroepschrift op te stellen, aan te vullen, te wijzigen, te ondertekenen en in te dienen, alsmede om als gemachtigde, alle proceshandelingen te verrichten, die hem in het kader van dit hoger beroep dienstig, nuttig, gewenst, geraden, geboden en/of noodzakelijk voorkomen, zulks in de meest ruime zin, alsook naar eigen inzicht, alle handelingen te verrichten of na te laten, in het belang van de onderhavige hoger beroepsprocedure, zulks in de meest ruim zin en in iedere stand van de procedure, waaronder tevens begrepen het woord te voeren; dit alles met het recht van substitutie.

In de aangevallen uitspraak wordt het beroep van appellant geregistreerd onder de voornoemde procedurenummer, ongegrond verklaard.

Een kopie van de aangevallen uitspraak, gelieve u bijgaand aan te treffen.

Appellant wordt door de aangevallen uitspraken rechtstreeks in zijn belangen getroffen.

Appellant heeft kennis genomen van de aangevallen uitspraken; hij kan zich daarmee niet verenigen en tekenen daartegen appel aan door middel van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant volgt niet het oordeel van de rechtbank, dat verweerder (de Staatssecretaris van Justitie) appellants aanvraag op goede gronden heeft aangemerkt als een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 lid 1 Awb en deze, onder verwijzing naar het besluit op de aanvraag van 25 juli 2003, heeft afgewezen omdat appellant geen rechtens relevante nova zou hebben aangevoerd.

Appellant voeren daartoe het volgende aan:

Grief 1

De rechtbank oordeelt dat verzoeker ruim voordat hij in bewaring werd gesteld op 28 juli 2008 in de gelegenheid was pogingen te ondernemen tot het verkrijgen van documenten.

De rechtbank gaat er echter aan voorbij, dat, ofschoon appellant, gelet op het tijdsverloop mogelijk gelegenheid had om documenten betreffende zijn woonplaats te verkrijgen, de omstandigheden daartoe niet aanwezig waren.

Immers, het was voor appellant niet mogelijk op adequate wijze door middel van een spraakvergelijking te kunnen aantonen, dat hij daadwerkelijk uit [redacted] ifkomstig is.

Appellant heeft in zijn eerder procedure(s) door middel van consistente en consequente verklaringen pogen te bewerkstelligen dat hij diende te worden gerekend tot de bewoners van Centraal Irak.

Zijn argumenten daaromtrent zijn dermate steekhoudend, dat van deze verklaringen een positieve overtuigingskracht uitgaat.

Appellant beschikte reeds over de mogelijkheden om zijn stellingen te onderbouwen, maar werd daarin door verweerder gefrustreerd.

Immers, verweerder gaf betrokkene niet de mogelijkheid om de desbetreffende personen te kunnen benaderen, die konden verklaren, dat zijn geboorteplaats daadwerkelijk de plaats is die hij steeds heeft genoemd.

Het feit dat appellant daartoe lange tijd in de gelegenheid zou zijn geweest doet er niet aan af, dat toen hij over de mogelijkheden kon beschikken hij daarbij door verweerder onrechtmatig gehinderd werd.

Hij was daardoor, onverwijtbaar niet in de gelegenheid om documenten te presenteren, terwijl deze documenten reeds (onvertaald) in Nederland aanwezig waren.

Appellant was derhalve, niet verwijtbaar, niet in de mogelijkheid tot het inbrengen van de documenten.

Doordat verweerder appellant verwijtbaar de mogelijkheden tot inbrengen van nova frustreerde, is een beroep op artikel 6:4 lid 1 Awb onterecht en diende verweerder appellant in de gelegenheid te stellen om documentatie alsnog te overleggen.

Verweerder heeft zulks verwijtbaar nagelaten.

De uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage zittinghoudende te Haarlem van 23 september 2008, komt daardoor voor vernietiging in aanmerking.

Grief 2

Ter zitting heeft appellant aan de Rechtbank verzocht om goed nota te nemen van het topografisch kaartje uit de streek waarvan hij afkomstig is.

De grens tussen wat tot niet-Centraal Irak en wordt gerekend en wat als Centraal Irak wordt aangenomen, is daarop messcherp zichtbaar.

Deze grens is niet alleen topografisch maar ook demografisch en cultureel bepaald. Dit vindt zijn neerslag in een duidelijk verschil in de gesproken en geschreven taal aan weerszijden van deze demarcatielijn.

Tot voor kort was het niet in Nederland mogelijk om dit verschil in de gesproken taal aanschouwelijk te maken. Inmiddels blijkt de Taalstudio een dergelijke geschikte deskundige, die daartoe op verantwoorde en op een juiste wijze in staat is, in portefeuille te hebben.

Appellant heeft daarop tijdens de mondelinge behandeling ter zitting nadrukkelijk gewezen en ook dat hij alles in het werk had gesteld om een contra-expertise te vragen van de door verweerder opgestelde taalanalyse.

Ten onrechte neemt de rechtbank in overweging 2.13 onder aanhaling van de uitspraak van 8 april 2004, 200308064/1 verweerders stelling over dat er sprake zou zijn van enkel een contra-expertise.

Appellant heeft zich niet enkel gebaseerd op de taalanalyse, maar eveneens op overige omstandigheden betreffende zijn geboortestreek.

Nu appelland verschillende aanknopingspunten met betrekking tot de bepaling van zijn herkomst heeft aangeboden en de contra-expertise daarvan een belangrijk deel uit maakt, wordt betoogd, dat het aanbieden van een contra-expertise als rechtens relevant novum moet worden aangemerkt.

De aangevallen uitspraak dient derhalve voor vernietiging in aanmerking te komen.

Appellant stelt zich derhalve op het standpunt, dat de bovengenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem niet kan worden gehandhaafd.

Namens appelland wordt derhalve verzocht dit hoger beroep schriftelijk ontvankelijk en gegrond te verklaren, alsmede de aangevallen uitspraken te vernietigen onder in de plaatstelling van een beslissing als UW Raad zal vermenen te behoren.

Hoogachtend,

G.J. Lemmen

